

vandsregler m. v., der nu er overført til kapitel 3 og 4 i nærværende lovforslag. Det foreslås, at sager, som ved lovens ikrafttræden verserer for en landvæsensret, eller som på dette tidspunkt nok er afgjort, men efter reglerne i lov om landvæsensretter stadig kan indankes for en overordnet landvæsensret, færdigbehandles i landvæsensretsregie. Ved bestemmelserne i § 92, stk. 3, og § 93, stk. 4, foreslås der dog tillagt ministeren beføjelse til at bestemme, at behandlingen af såvel enkelte for en landvæsensret verserende sager som grupper af sådanne sager skal overgå til ham eller til vedkommende amtsråd. Ved denne bestemmelse sikres bl. a. en mulighed for at forhindre, at afgørelsen af en landvæsensretssag af den ene eller anden årsag trækkes uforholdsmæssigt i langdrag.

Bestemmelsen i § 93, stk. 3, åbner mulighed for, at ministeren for forureningsbekæmpelse kan bestemme, at verserende spildevandssager i større eller mindre omfang kan behandles efter de hidtil gældende regler i vandløbsloven.

Til § 94.

Den foreslåede overgangsbestemmelse vedrører Københavns kommune og svarer i princippet til § 93. I Københavns kommune træffes afgørelser vedrørende spildevandsudledning og kloakering m. v. ikke af landvæsensretter, men af en række særlige myndigheder nedsat i henhold til de gamle københavnske vandlove. Disse love foreslås ophævet samtidig med lovens ikrafttræden, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 35.

Reglerne om vandafledningskommissionen og den særlige københavnske taksationsmyndighed findes i lov af 30. november 1857 om afståelse af grunde til vandaflednings- eller kloakanlæg.

Ankemyndigheden, den såkaldte overkommission, har sit retsgrundlag i en tillægslov fra 1906 til 1857-loven.

Til § 95.

Navnlig fra Københavns magistrat er der gjort opmærksom på, at man har behov for en bestemmelse, der sikrer, at de tilladelser, påbud eller forbud, som er meddelt i henhold til de nugældende

bestemmelser, fortsat kan forblive i kraft, indtil de i hvert enkelt tilfælde måtte blive ophævet eller ændret. Nærværende bestemmelse er optaget i lovforslaget for at undgå tvivlsspørgsmål om sådanne afgørelses gyldighed.

Til § 96.

Blandt andet under hensyn til, at de i lovforslaget indeholdte kompetenceregler grundet de særlige grønlandske forhold vil være uanvendelige i Grønland samt under hensyn til, at der i lovforslaget henvises til anden lovgivning, som ikke er gældende i Grønland (f. eks. vandløbsloven og lov om embedslægevæsenet), har ministeren for Grønland fundet det rigtigst, at loven ikke sættes i kraft i Grønland.

Dette er dog ikke ensbetydende med, at der i Grønland savnes hjemmel til forskrifter til bekæmpelse af forurening.

Bekendtgørelse nr. 397 af lov af 16. juli 1969 om mineralske råstoffer i Grønland, indeholder i § 3 en bestemmelse om, at tilladelse til forundersøgelse og eneretsbevilning til efterforskning og udnyttelse kan meddeles overalt i Grønland med respekt af natur- og bygningsfredningsmæssige hensyn samt bestående brugsrettigheder m. v. Ved meddelelse af sådanne tilladelser og koncessioner, kan der opstilles nærmere vilkår og regler for udøvelsen af den pågældende virksomhed, herunder forskrifter til modvirkning og bekæmpelse af forurening.

Endvidere giver lov nr. 275 af 27. maj 1950 om sundhedsvæsenet i Grønland således som ændret ved lov nr. 67 af 26. april 1961 hjemmel for fastsættelse af forskrifter, der sigter til forebyggelse og bekæmpelse af sygdomme og forskrifter om erhvervs-mæssig tilvirkning, opbevaring, transport og forhandling af levnedsmidler i overensstemmelse med den i den øvrige del af riget gældende lovgivning og med de ændringer og udvidelser, som måtte være påkrævede for Grønlands vedkommende.

Ministeren for Grønland vil til stadighed være opmærksom på forureningsproblemerne i Grønland og vil, såfremt det skulle vise sig nødvendigt, søge tilvejebragt yderligere hjemmel til gennemførelse af forskrifter til bekæmpelse af forurening.